

ΤΟ ΠΑΙΔΙ ΚΑΙ Η ΜΑΝΑ

ΠΑΙΔΙ — Έχω μάνα τόσες έγνοιες!
 Τη σκυλούλα μου, τὸ γάτο,
 Τὴν τετράγωνα ταυλούλα
 Ποῦν' ἔτσι ὡμορφα κομμένη
 Τὸ κλουβὶ μὲ τὸ γαρδέλι,.....

ΜΑΝΑ — Έχεις καὶ τὸ μάθημά σου.

ΠΑΙΔΙ — Ἄ, γιὰ 'κεῖνο δὲν μὲ μέλλει.
 Εἶδες τί ὡμορφο σπητάκι
 Πῶφτιασα στὸν κήπο τώρα;
 Θὰν τοῦ ριζῶ ἀπάνουθέ του
 Τὸ ραμπάντε μὲ τὰ φιάρα.

ΜΑΝΑ — Εἶναι καὶ ἡ γραμματικὴ σου.

ΠΑΙΔΙ — Σῶπα, μάνα, στή ψυχὴ σου.
 Ἔτσι πάντα μοῦ τὴν κάνεις!
 Μέσα σ' ὄλες μου τὲς έγνοιες
 Τὰ μαθήματα μοῦ ἔγάνεις,
 Καὶ μὲ κάνεις νὰ ξεχάνω
 Ὅλα ἐκεῖα πῶχω νὰ κάνω.

ΣΠΟΥΔΑΙΑ ΑΝΑΚΑΛΥΨΙΣ

Γνωστὸν τοῖς πᾶσιν εἶνε ὅτι τὸ ζήτημα τὸ περὶ τῆς αἰτίας ἐξ ἧς προκύπτει ἡ τσακὺτὴ τοῦ φιλήματος τέρψις ἀπασχολεῖ ἀπὸ πολλοὺς αἰῶνας τοὺς φυσιολόγους, ἀλλὰ δυστυχῶς μέχρι τοῦδε οὐδεὶς ἐξ αὐτῶν κατώρθωσε νὰ εὔρη τὴν ἀπογοῶσαν λύσιν. Εὐτυχῶς πρὸ τινῶν ἐτῶν σοφὸς τις Δανὸς, διερευνῶν τὰ ἐν ταῖς μοναῖς τοῦ Ἄθωνος εὐρισκόμενα ἀνέκδοτα χειρόγραφα, ἀνεκάλυψεν ἐν τῇ μονῇ καλουμένη Βατοπέδι πραγματεῖαν τινα περὶ τῆς ἐν γένει ἡδονῆς ὑπὸ Τερζωνίου τοῦ Κυπρίου, ὅστις ἔζη κατὰ τὴν 4ην πρὸ Χριστοῦ ἑκατονταετηρίδα.

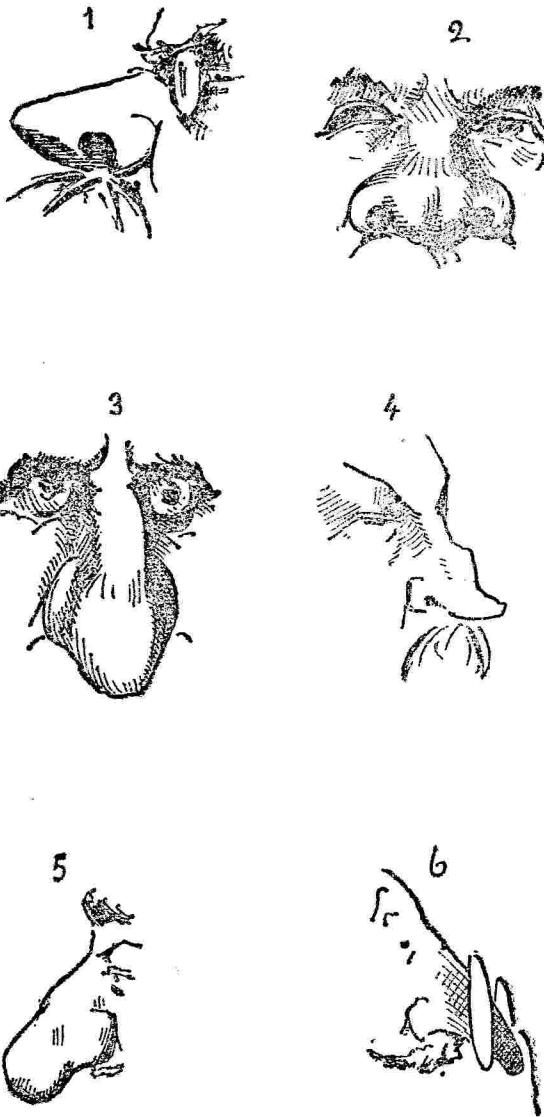
Ὁ Τερζώνιος οὗτος ἀποδίδει τὴν τέρψιν τοῦ φιλήματος εἰς τὸ ἐξῆς γεγονός ὑπερ μετὰ πολλῆς ἀφελείας ἀφηγεῖται.

Ἡ κυρία Θεᾶ, λέγει, ἡ ὀνητῶν καὶ ἀθανάτων ἀρχουσα, ἐπὶ τῇ ἐπιμόνῳ αἰτήσῃ τοῦ μονογενοῦς υἱοῦ αὐτῆς, μετεμόρφωσε τοῦτον εἰς μέλισσαν. Τούτου γενομένου ὁ υἱὸς αὐτῆς, ἔρως καλούμενος, ἀπῆλθεν εἰς τοὺς ἀγροὺς καὶ τοὺς ἀνθῶνας τῆς νήσου ὅπως ἐκμυζήσῃ τὸ εἰς τοὺς κάλυκας τῶν ἀνθέων εὐρισκόμενον γλυκὺ ῥευστὸν, καὶ ἀφ' οὗ καλῶς ἐκορέσθη, ἐπέστρεψε πλήρης χαρᾶς παρὰ τῇ μητρὶ αὐτοῦ, ὅτε καθ' ὁδὸν παρετήρησε περὶ τὰς ὑπερείας ὄρους τινὸς συλλογὴν ῥοδοδαφνῶν, τὰς ὁποίας ἐν τῇ συνήθει αὐτοῦ ἀπληστεία δὲν ἠθέλησε ν' ἀφήσῃ ἀφορολογήτους· πετᾶ ἐπ' αὐτῶν, ἀλλὰ δυστυχῶς δι' αὐτὸν καὶ εὐτυχῶς διὰ τὴν ἀνθρωπότητα, ἐκλαβὼν ὡς ἄνθος τὰ κοράλλινα χεῖλη τῆς ἐν τῷ μέσῳ αὐτῶν καθευδούσης ἡσύχως Ἡδυπαθείας ἠγωνίζετο νὰ ἐκμυζήσῃ τὴν ὑπυτιθεμένην ἐν αὐταῖς γλυκεῖαν οὐσίαν, ἀλλ' εἰς μάτην, καθότι ἀγωνιζόμενος νὰ προσλάβῃ νέαν, ἐπέχυσεν ἢν ἔφερον ἐπὶ τῶν χειλέων τῆς Θεᾶς· ὀργισθεὶς δὲ διὰ τὴν ἐκ τῆς πλάνης του ἀπώλειαν, ἀπῆλθε μετ' ὀργῆς ὅπως διηγηθῇ τῇ μητρὶ αὐτοῦ τὴν ἀπάτην του. Μετ' οὗ πολὺ ἐγερεθεῖσα ἡ Ἡδυπάθεια καὶ φέρουσα κατ' ἐπανάληψιν τὴν γλῶσσαν ἐπὶ τῶν χειλέων τῆς, ἠσθάνθη ἡδονὴν ἄγνωστον αὐτῇ μέχρι τῆς ἡμέρας ἐκεῖνης.

Ἐκ τούτου, λέγει ὁ Τερζώνιος, ἤρξατο τὸ φιλήμα τοῦ ὄραίου φύλου νὰ ἔχη τὴν γλυκύτητα, ἢν ῥεθάνθη ἡ Ἡδυπάθεια κατὰ πρῶτην φοράν.

T.

ΜΥΤΟΛΟΓΙΑ

- Ἄριθ. 1. Μύτη τραφεῖσα διὰ κλασικῶν ἀναγνωσμάτων. Οἱ ῥόθωνές τῆς ἐπλατύνθησαν ἐκ τῆς διαβάσεως τοῦ Πλάτωνος καὶ τοῦ Σοφοκλέους.
- Ἄριθ. 2. Μύτη μεγαλοπροπέης. Νομίζει τις ὅτι κáθηται ἐπὶ τοῦ προσώπου, ὡς κουρασμένος ἄνθρωπος εἰς πολτρώναν.
- Ἄριθ. 3. Μύτη σοβαρὰ καὶ βαθύνους. Θαρῆεις ὅτι κατέβη τὸν κατήφορον ἵνα κλείσῃ τὸ στόμα καὶ ἐμποδίσῃ τὴν ἐκμυστήρευσιν φοβεροῦ μυστικοῦ. Ἴατρος τις θὰ τὴν ὠνόμαζεν ὑπερσάρκωμα.
- Ἄριθ. 4. Μύτη κλιμακωτὴ. Δυστυχῶς καμμία νόμφη δὲν ἠθέλησε ν' ἀναβῇ ἀκόμη τὴν χαριτόβρυτον αὐτὴν κλίμακα.
- Ἄριθ. 5. Προβοσκίς εἰς σχῆμα μύτης. Ὁ κάτοχός τῆς ξυρίζει τὸ ἐπάνω χεῖλός του τρὶς τῆς ἡμέρας, μὴ θέλων νὰ πεισθῇ, ὅτι
ἐστὶν ἴσκιό τέτοιας μύτης
 μουστάκι δὲν φυτρῶνει.
- Ἄριθ. 6. Μύτη ἰχνηλάτου, εἰσερχομένη παντοῦ. Ἀποκλειστικὸν προνόμιον τῶν διπλωματῶν, καὶ ἐμπορομεσιτῶν καὶ τῶν ἐξ ἐπαγγέλματος ἐραστῶν.

